

akcije, napačno ravnanje, sleparskih bilanc in računskih zaključkov ni izvršila „Zadružna zveza“, marveč zastopniki posojilnice. Te odgovorne osebe posojilnice morajo se v prvi vrsti prijeti za odgovor in za plačilo velikanskega primanjkljaja. Saj je dr. Mayer sam dejal, da se te osebe lahko odgovorne napravi, da bi pa to njih denarni polom pomenilo. Seveda je Mayer tudi rekel, da to ne grè, da bi morali Miha Cerovšek in drugi plačati, ker bi bili potem gospodarsko uničeni; pa grè, kajti potem bi teh 600 zadružnih članov mnogo manj za pokritje deficita plačalo. Obljuba dr. Verstovškega, da se bode odgovorne osebe od strani posojilnice na odgovor poklicalo, je jalova; posojilnica doslej ni niti s prstom mignila, da bi te ljudi tožila in prostovoljno gotovo ne bodejo ničesar plačali. Tudi dr. Mayer sam še ni svoje obljube izpolnil, ki jo je dal na viharnem shodu dnè 16. maja t. l., češ da bode še eno svoto za posojilnico plačal. Posojilnico se zamore le tedaj uspešno sanirati, ako krivci sami še nadaljne svote za deficit plačajo... Po končanem zborovanju se je obnašal dr. Verstovšek sramotno; prav žalostno je od tega političnega poštenjaka, ako pod varstvom svoje imunitete tretje osebe žali. Sicer je dobil od prizadetega in od navzočih kmetov primerni odgovor. V bodoče se bodo pač varovali, žaliti ljudi, ki mislijo resno na rešitev prizadetih kmetov. Mi seveda smo za saniranje posojilnice; ali izvršiti se mora drugače nego bi to radi prvaški mogotci storili. Mi bodemo v prvi vrsti na to delali, da se člani posojilnice obvari škode. Stvar c. k. okrajnega glavarja v Slov. Gradcu, g. dr. Poiger je zdaj, da se natančno podučiti o razmerah v tej posojilnici. Kajti le na podlagi natančnih informacij je uspešno saniranje pričakovati.

Šoštanj, 24. junija.

Na nedeljskem shodu pri Rajsterju je znani politični poštenjak dr. Verstovšek zbranim kmetom svetoval, da naj ne hodijo v pisarno advokata dr. Petritschek, češ da ta posojilnici le troške dela in da je on kriv, da je prišla posojilnica v denarne težave ter stoji pred konkurzom. Dr. Franc Mayer, katerega imenujejo kmetje po navadi „doktor Zguba“, hotel se je oprati in vreči vso krivdo na celjsko „Zadružno zvezo“. Hotel je kmete nafarbati, koliko je že za posojilnico žrtvoval in koliko se je trudil, da bi ji pomagal iz njene zadrege. Ali kmetje sladkim besedam teh dveh prvakov niso verjeli. Oni poznajo vzroke poloma posojilnice iz lastne izkušnje predobro, da bi se pustili i zanaprej za nos voditi. Ko je Verstovšek pred zborovalnim lokalom opazil odvetnika dr. Petritscheka v razgovoru z nekaterimi kmeti, bil je hudo razkačen; bal se je pač, da bi izvedeli kmetje resnico o polomu. Zato je v predrznom tonu nahrulil dr. Petritscheka, da naj ta prostor zapusti. Dr. Petritschek pa mu je hitro odgovoril, da leži v interesu kmetov, ako izvedo prave vzroke slabih denarnih razmer posojilnice in da torej on prostora ne bode zapustil, pa čeprav je to neprijetno Verstovšku in njegovim tovarišem. Ko se je potem dr. Mayer vmešal, moral je najbolj neprijetne resnice iz ust dra. Petritscheka slišati. Niti korajže ni imel odgovoriti, kajti resnico se ravno ne more vtajiti. Izviti se je hotel s smehom, ali v celi več sto glav broječi množici našel je le dva prijatelja; slikarja Leopolda Pačnik, ki ima dr. Mayerja zato rad, kèr ga ta še ni pustil zaradi ekspenzarja zarubiti, in nekoga Jurmana iz Pasjevasi, ki je istotako njegov klient. Dr. Verstovšek je pod varstvom imunitete hotel celo dejansko napasti dra. Petritscheka; pa si je stvar pravočasno premislil, kèr bi bil drugače od slovenskih kmetov pesti tako tepen, da bi grašne kosti svojega rojstva nikdar več v Šoštanj ne prinesel. Tem prvaki gospodom je pač jako neprijetno, da so našli slovenski kmetje v šoštanjem okraju v osebi novega advokata dra. Petritscheka poštenega zagovornika njih pravic, ki zastopa pravično interese kmetijstva in ki se bode tudi naprej trudil, da se ne bode kmete oškodovalo vsled sle-

parij posojilnice. Kot narodnjaški zagriženec izkazal se je tudi šoštanjski trgovec Senica, eden tistih slovenskih trgovcev, ki pridigujejo sovražstvo proti Nemcem, da bi potem sami lepše kšefte delali. Ta možakar je menda že pozabil, kaj so on in njegovi nastavljeni z vžitkarjevo hčerko Rozalijo Jurko dne 22. marca 1913 uganjali. Krivično se je Rozalijo Jurko obdolžilo tatvine in jo telesno preiskalo, nakar se je lažnjivost te trditve izkazala. Kdor torej noče gotovih „neprijetnosti“ doživeti, ta ravno ne grè k trgovcu Ivanu Senica... Razmere v Šoštanju pa se bodejo kmalu popolnoma odkrile!

Vaš okus

prepričal Vas bo, če primerjate okus naših in katerihkoli drugih kock, da so

MAGGI JEVE kocke

(gotova goveja juha)

po 5 vinarjev

najooljše.

Samo prave

z imenom MAGGI in

varstveno znamko zvezdo s križcem

Balkanske zmešnjave.

Srbsko-bulgarska napetost vlada naprej. — Rusija se trudi posredovati. — Srbija odneha? — 12 obešenih. — Albanija.

Zadnji teden je prekipela napetost med Bulgari in Srbi do vrhunca; vsak trenutek se je bilo bati proglasitve vojne. Potem je prišel ošabni telegram iz Rusije, ki je obema državama tako rekoč zapovedala, da se morate pokoriti carjevi razsodbi. Bulgarija je takoj dejala, da sprejme to razsodbo, ali ne na podlagi pred vojno sklenjene balkanske pogodbe. To pogodbo, podpisano in zaprišeženo, pa zviti Srbi nočejo priznati. In zato je prišla Bulgarija za meč. Odločitev leži zdaj v srbski skupščini, ki bode danes (četrtrek) o stvari sklepala. Kakor vse kaže, bodejo Srbi zopet odnehali in se podali, kèr nočejo doživeti še ene Slivnice. Zadnja poročila vsaj pravijo, da je upati na mirno rešitev vprašanj. V ostalem je poročati, da se razmere v Albaniji polagoma urejujejo. V Skutariju so morali nemški mornarski vojaki črnogorsko pošto zapreti. Malisori se pripravljajo na nove boje in nočejo Črnogorcem niti ped svoje zemlje odstopiti. Žalostne so razmere na Turškem. Morilce prejšnjega velikega vezirja, med njimi visoke oficirje, so vjeli in na smrt obsodili; 12 teh mož so na javnem prostoru obesili... Krvavi Balkan!

Zadnji telegrami.

Krvavi boji?

Belgrad, 25. junija. Tukaj je došlo poročilo, da so bulgarski vojaki v veliki množini danes ponoči ob 1. uri srbsko vojaštvo pri Zletovi in Ratkovacu, baje brez vsacega vzroka napadli. Boj traja naprej.

Belgrad, 25. junija. Po krvavem boju so Srbi bulgarsko vojaštvo, ki je naskočilo njih pozicije, nazaj vrgli (?). Srbi so bili v veliki premoči.

Srbska zverinstva.

„Alb. Korr.“ poroča iz Djakove, da se haja v Albaniji še mnogo srbskega vojaštva, ki preganja na zverinski način domače albanske osebe postrelili. V Baranovci so Mohamedance, ki niso hoteli prestopiti v srbsko vojsko, vrgli v ječe in jih pretepavali z motički.

Srbija odneha.

Položaj se je zopet izboljšal. Srbija se bode gotovo podala, ako je Srbija doživela vsled svojega prijateljstva od ruske na vse strani hinavske politike zopet grozno razorenje. Položaj se zna sicer še v njenem hipu spremeniti, ali brzokone se bode vendar vsa vprašanja s tem potom rešila.

Dopisi.

Orehova ves. Dnè 6. aprila 1912 je iz tekla županu Pišek triletna doba in šel junija t. l. je prišlo do volitve (menda poslanca Piška druge postave?). Volilni zbor je sestavljal skrajno krivično, mnogo svojih sprotnikov je meni nič tebi nič kar iz imen izpustil in po ukazu vsled rekurza le nekoliko popravil ter sam sebe vpisal kot volilca v II. razred, čeravno mu pristojna menda v III. razred. Poslanec Pišek si je mislil, da bi morejo volilci z bičem prisiliti, da ubogajo kor živina, ter biti njegovi sužnji! Večina govih najzvestejših privržencev ga je zavolj govih laži, krivic in ošabnosti zapustila. „Gospodarju“, „Straži“ in „Slovencu“ volitvi tako, da je vsak, ki ni z njim, odganjan in nemškutar. Ako bi kateri njegovih nasprotnikov bil hotel na njegovo stran priti, takoj bi ga bil za najboljšega Slovanca proglasil. Piše, da je njegova stranka v III. razredu zmagala; bode pa že naprej dano, z najostudnejšimi krivicami je zmagoval kar bo slavno c. k. okrajno glavarstvo razpisalo v upamo, da se bode Piška ne le njegovi, ampak tudi državnoborski volilci, vsi Slovanci posebno pa voditelji njegove stranke sramotno obsojili.

Iz Nemčije. Dinslaken (Rheinland) 20. junija 1913. Dragi „Štajerci!“ Malokdaj biš poročila iz tujih krajev, v katerih si Slovenci svoj vsakdanji kruh; zato Ti jaz napišem par vrstic v pomislek tistim, ki vedno silijo v tujino. Tukaj v Nemčiji delavstvo od leta do leta slabši, živila se podražujejo, plača pa je vedno enaka skoraj slabša kot pred par leti, tako da težavno se večji družini preživeti; delo je rudokopih, kakor povsod, jako nevarno, poškode in smrtno nesreče so tukaj vsakdanje stvar. Da bi tisti mladeniči, kateri vedno iz domačih krajev, lepo doma ostali, bi bilo treba mučiti po zadnjihl jamah, terih si zapravljajo zdravje in se jih toliko nesreči. Zasluzka je pa tudi v domačem zadosti, in se ne zgodi toliko nesreč, kakor v tujini. Vsaj že star pregovor pravi: Bolje domača gruda, ko na tujem zlata ruda. Prijateljske pozdrave iz tujine J. Čepelnik, varnar.

Pekel pri Poličanah. V soboto, dne 22. maja t. l. se vrši v Peklu na Poljčanskem dvoru veliki živinski sejem. Sejemski vstop (standgeld) se ne pobira in je veliki prihodek, ki ga vrvine kakor tudi obisk domačih in tujih pričakovati.

Zobna krèma

KALODON

Ustna voda

Steck

vedno kako
o nelno neg
znanjev

Velika
Bozni. Pri
železniško
tiva iz tira,
globoko v
kurjač Buz
pušča 7, dr
12 pa težk
tudi oberla
Ranjence s
Iz

Naš M
in po milo
poslanec, je
vzboگو ljudè
delaven, zla
jerca“ „per
so mraz ali
se spuheljsi
kadar bi m
izredno pri
airju po de
nogo gospo
je Miha se
vendar živ
bi z lastn
Mihčetove
zasledovati.
meta, ko je
svojega bra
nasilstva v
zastopa“
mo. No, z
podobni ju
pivigniti na
zavni zbor
v Frankov
pa vrag vs
minister bode
kone tja i
zname, —
Brenčiča, t
Sakrabort!
doseči, da
stavno pre
gasiti, kad
vsa! Saj j
ko bi hote
general. Al
plačajo, pr
je Miha ra
poniznosti
respekta pr
da naj vlo
— muh. E
ako Brenč
tam prepo
pravi muh
ležno ljudè
Spuhlju.
Vbogi
njih, da je
v njih prv
rep. Večin
oblene sta
gnja. Ti
ožarna b
nčah se
ndo se
rmožke
za zdaj
lako čeč
asilici nin
popolnoma
ake grož
Čekünee“
ljubljanè
stavno vleč